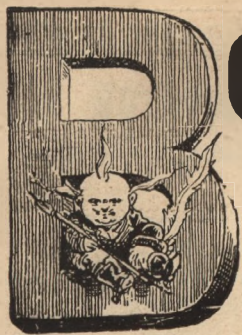

BORSSZEM JANKÓ

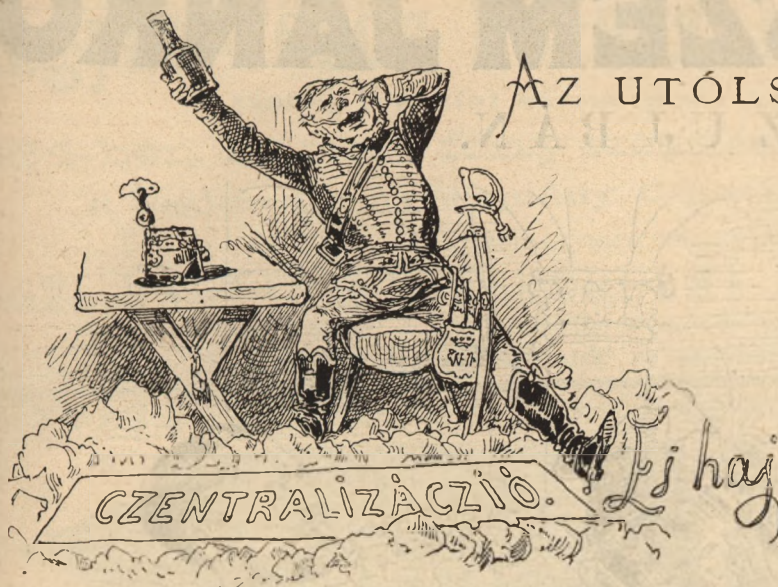
A Z U J B Á N.

H—ry K—n gr. Ine urak, nyujtom baráti jobbjomat!
Hrvátok (megvetéssel.) *Űres!*

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

AZ UTÓLSÓ.

Ej haj! igyunk rája,
Restelláljunk utójára,
Úgyis elnyel a sir szája:
A czentralizáció.

Tigrisből németté válván,
Fundálja már Tisza Kálmán
Mint maradjon búsan árván
A nemesi náció.

Ej haj! — a hire jár,
Hogy a megye végire jár,
Isten tudja még mire vár
A manó, hogy nem viszi.
Most, — ha mulás lészen sora, —
Legyen néki méltó tora
Ömöljék a hegyek bora!
Nem magyar, ki nem iszik!

Ej haj! — hadd legyen heccz,
Több már úgyis nem igen lesz;
S már aztán nektek is kampez:
Familia-hatalom. —
Voks- és hivatal-vására,
Maradiság erős vára,
Mokányságnak kincses tára . .
Sirasd mind el, magyarom!

Ej haj! — már mi nálunk
Többet alig restellálunk,
Ájropéjerekké válunk,
Úgy-e biz', ez nagy hiba?
Lesz közéletünk hiányos:
Sutba mén a hagyományos,
Nagypipájú, kis dohányos
Megyei politika.

Ej haj! — tréfa félre!
Bizony isten már ránk férne,
S adj uram mához hat évre
Egy kis közigazgatást!
Mert bár sokat restellálunk
Eddig olyan nincs mi nálunk . . .
Hatalmas Tisza Kálmánunk
Azt a sirt csak ásd, csak ásd!

Napi parancs.

Antisemiták!

Ime a második diadal! Szempcz után Kecskemét. Nem hiába zengi Petőfi: »hirös város az aaföldön Kecskemét!« De e nagy napon mindenek előtt arról kell megemlékeznünk, kinek ezt köszönhetjük — a függetlenségi pártról. Az ő bölcs intézkedésének tulajdoníthatjuk sikerünket. S ezzel kimutatta foga fehérét. Nyíltan deza-voál, perrhorskál, de a paplan alatt kezét nyújtja. A füg-

getlenségét s antisemitát egy bordában szótték. Egy fából faragták. Egy agyagból gyúrták. Érezzük egymásról, hogy egy husból való vér vagyunk — egy színvonalon állunk. Éljen a szélbal! Éljen a szélbal titkos szövetsége az antisemitákkal, melyet Szempcz és Kecskemét bizonyít. Ennél fogva minden igaz antisemita viseltessék tisztelettel a függetlenségük iránt, és süvegeljen a függetlenségi pártkör kapuja előtt.

Istóczy Győző.

ŠUTTYOMBERKI ĐARIUS

a helyhezét signaturájáról.

Haza minden előtt.

Restóráltunk! Győztünk!

A közigazgatás kitünő lesz. A qualificalionalis törvényt szigoruan megtartottuk. Csupa atyafiság.

Az alispán a sógorom.

Első főjegyző a feleségem nagybátyja.

Második a nagybátyám feleségének a sógora.

Első aljegyző a sógorom nagybátyja.

Második a sógorom felesége nagybátyjának az unokaöcsse.

Harmadik a sógorom unokaöcsse feleségének a nagybátyja.

Arvaszéki ülnökök:

1. Nagybátyám unokaöcsse sógorának a testvéröcsse.

2. Testvéröcsém sógora unokaöcssének a nagybátyja.

3. A sógorom testvéröcsse nagybátyjának az unokabátyja.

4. Az unokabátyám testvéröcsse feleségének a sógora.

Szolgabírák:

1. A fiam.

2. A fiam feleségének az öcsse.

3. A menyem komájának a bátyja.

4. A bátyám komájának a veje.

Et sic porro.

És mégis el akarják törülni a megyéket!

Nyílt levél.

Méltóságos Kozma Sándor főügyész urnak

MI, a »Fortunában« internált szegény rabok irigykedve tapasztaljuk, hogy az olasz kormány alatt mennyivel jobb dolga van a fogolynak.

Epen most a fogoly pápa ügye napirendre kerülven, látjuk, hogy az ő börtöne egész palota, sok százza menő czellákkal, pompás kerttel, nagy udvari és szolgályszemélyzettel; szegény fogoly létére oly hatalma van, hogy ráparancsolhat a német trónörökösre: fiakkerban kocsizzon-e hozzá, vagy olasz kir. kocsiban, meg hogy milyen kokárdát viseljenek a kocsisai. Szerencsére nem kívánta tőle, hogy a Quirinálból kijövet karbólsavval dezinficiáltassa magát, különben azt is meg kellett volna Fritznek tennie.

Ez aztán állapot! Olaszországban — ahol a foglyokat így megbecsülik — érdemes az embernek magát becsukatni.

Van szerencsénk tehát Méltóságodat fölkérni kegyeskedjék a magyar börtönrendszernek a vatikáni fogház mintájára való átalakítását célba venni s elrendelni, hogy a magyarországi foglyokkal is úgy bánjanak, mint a vatikánival.

Méltóságod

alázatos szolgálja

A Fortunabeli összlakók nevében.

VERHOVAY LAJOS

mint fogolytársai megbízottja.

Végszösszenetek.

— *Nem látom át, mért akarnak becsukni! Nem lehetett volna ezt az ügyet is lovagias módon eligazítani?*

— *Mondják: egy ember fogta pártomat és az is blamáta magát. Pedig igaza volt. Mert aljas lelketlenség elítélni az embert, mielőtt a bíróság kimondotta az ítéletet. Hát eszlári sakter vagyok én?*

— *Már vendéglőbe se mehetek. — A teritékkel egyidejűleg egy darab száraz kenyeret helyez elibém a pinczér. — »Mi ez?« kérdem haraggal. — »Hát ha úgy tetszik — »fogoly-pecsenye«, feleli pimasz rövidséggel.*

— *Ez egyszer szivesebben fogadtam volna egy szemtelen zsidó kihívását — mint Czárán behívását.*

— *Nagy problémán töröm a fejemet. Vajjon lehet-e arra eset, hogy az embert kiballotirozzák — a Fortunából?*

— *Azzal vigasztalom magam, hogy abban a »másik« épületben is az ország házában leszek.*

— *Az igaz, hogy nem választják bele az embert, — de ha már ott van, legalább nem is adják ki oly könnyedén.*

— *Csak legalább azzal védekezhethetném, hogy öntudatlan állapotban cselekedtem. Haj! így forr a torkomra a sokat hánytorgatott tiszta öntudat.*

— *Egy nagy elégtételelem van: az, hogy nekem jutott e satnya nemzedéknek bebizonyítanom, hogy a fölfedezések kora még le nem járt!*

— *Ehhez a pörhöz — sajna! — nem kell »saját külön tudósítót« fogadnom. Enmagam fogom enlapomat képviselni.*

Inas. Eltetszett veszteni a zsebkendőjét.

V. Gy. Van is már nekem veszteni valóm!

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— *Független antiszemítot már láttam elegendőt. Szeretném már edszer látni föggő antiszemítot is.*

— *Ha fagja a Verhajváj oraság a Fortóna ablakán kinézni, lehet majd mandani: miljen jól illi magát az a fotografi alha a rámba bele!*

— *Sojználom a Verhaváj ör szomoró sorsát: bár csak ukább ne is született volna!*

— *A palgármester órtól kérte a Verhajváj oraság 14 napot és nem kapta semmit. A Fortónába fogja kérni semmit és kapja maj 14 napnál is többet.*

— *Ha az én emberboráti szeretetem megengedné, én kívánnám a Verhajváj oraságnak most vizsgálóbírókúl a Bary és Recsky Bondi oraságokat.*

— *Hoid a harvátok sínálnak skondált, oztot értek; harvátok mindig sínáltak skondált. De hoid hotárörök nem ismerik hotár, oz már sadálatos!*

— *Tonálok én aztat najdon igazságos, hoid megválasztották két ontiszemitikos képviselő orat. Vannak póttagok két másikk helett, akik öléseznek a Fortonába.*

— *Aztat mandják, hojd tiszta eszlári pür nemsakára keröli kóriához. Forcsa! Pedig ógy emlékezem, hoid már ezzer tárvolták kórián: a Recsky Bondi oraság nemesi kóriáján.*

— *Nem is sadálnám magamat azon rajta, ha zágvábi balandok küzötte szegény Héderváry Khuen ógy járna, mint az üvé üsapa a Héderváry Kont oraság — ozoz ü is elvesztené a fejét.*

Apró hírek.

☐ **A vegetáriusokban mi tartja a lelket? A jólakás reménye s a remény zöldsége.**

* **Párbaj 1984-ben.** Hatvani Deutsh István herczeg kihívja párbajra gróf Teleki Gedaljét. *Súlyos fött ételek. Háromszori golyó-(Scholet kugel-)váltás.*

☒ **A horvát országgyűlésen kitakarították a karzatokat. Pedig a dühöngő, tomboló földszint volt az igazi kakas ülő.**

☉ **As aranyos Iluska verseket adott ki. Kétes, hogy elismerik; hogy megismerik, bizonyos.**

☽ **„Fájó szívből“.** A szép Iluska a poézisre vetette magát. Nem tekintjük mi a bájos »kék harisnyát«, csak azt, ami benne van.

☉ **Levette** kis kalapjáról a zöld tollat, megragadta és verset csinált vele. Ami meg csinált virág volt mellette, azt megragadóan leirta.

⊥ **Az »Egyetértés«** tudósítója szörnyen szidja a régi jó Haydn bácsi »Teremtését«.

☹ **Az a förendi ház!** A Szalay »vasvillája« mint pásztorbot.

☞ **Les (xtrêmes se touchent.** *Ultramontán* keresztények és *hegyaljai* zsidók egyaránt örülnek a polgári házasság fiaskójának.

☽ **Balkézre** tán elfogadták volna a nemzet »legjöbljai« a polgári házasságot.

* **Az örök idő intelme.** Hiába vonnak válaszfalat keresztény és zsidó között, *Karácsony* és *Chanuka* mégis csak összeesnek, ölelkeznek.

Börzeviczy W. M. élczei.

(*Wue vörluert man schon enn Münüstertárca!*)

— Jules Ferryt süketnek tapasztalja China — pedig olyan primadonnával énekeltek neki, kinek szava édesen *T s e n g.* (*Tel Gesang, tel Wiltz!*)

— Ha Blaháné csakugyan elhagyná a népszínházat, azt egy ideig megkésérülheti az *é v a d.* (*So ü Saison af ihm!*)

— Egész Európa flotta-tüntetésre készül. Mit csinálhat ennyi tengeri szörny ellen China az ő pár hajójával? Szegény *f l o t t á s!* (*Heut hab üch das Musikalische!*)

— A francziák hogyan végzik be a tonkingi expediót, meglássuk. Egyelőre csak azt tudjuk, hogy megindították — még pedig nagy *H u e*-hóval. (*Ös soll »Pszszszsz!« gezüschl wörden!*)

— Nevezetes, hogy egy oly conservativ hatalomnak, mint a pápaság — első minisztere majdnem jakobinus. (*Jacobini? Wue würd müri!*)

— Héderváry bátrán beszélt. Khuen vár khün. (*Kohn mer gestohlen werd'n!*)

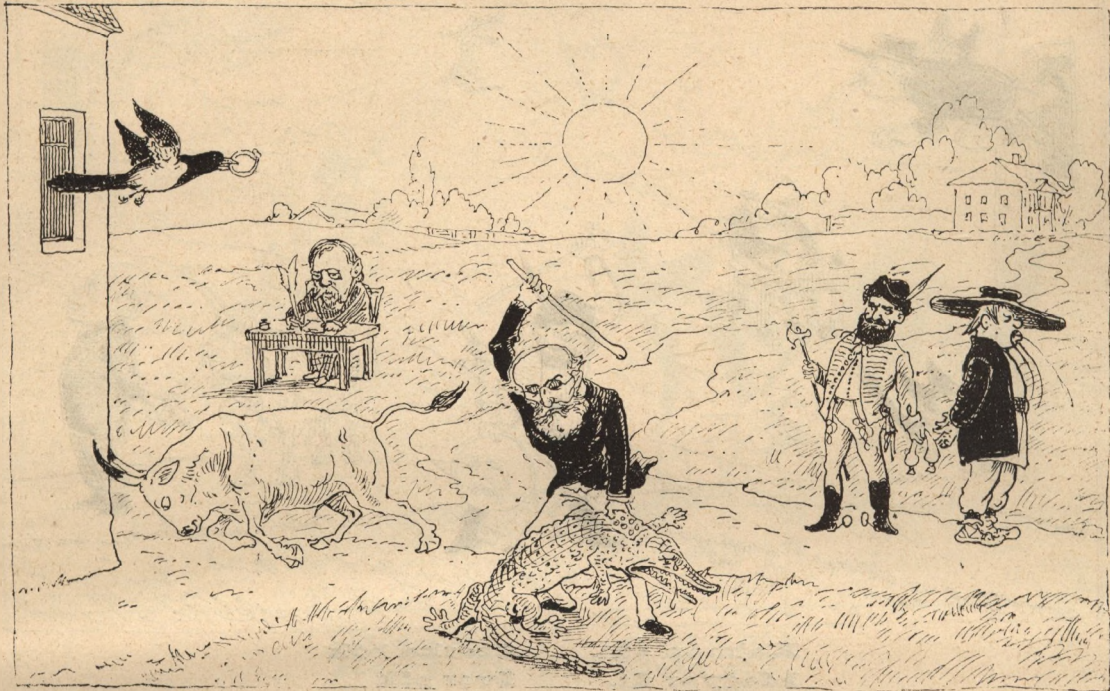
— A költők fejedelmé akkor *ir* a szegény *ir* érdekében, mikor ennek az élete már egy fabaktát sem *ir.* (*Ironue dös Schücksals.*)

— Mind elolvastam a fejedelmi személyek költői műveit. Hogy a svéd király is *ir* — *o z kár*, de Carmen Sylvának sikerült a *Románja.* (*Nit prenümerirt soll er werd'n!*)

— Mi a *párbaj?* Az, hogy zsidónak nem lehet keresztény a *párja.* (*Al pari!*)

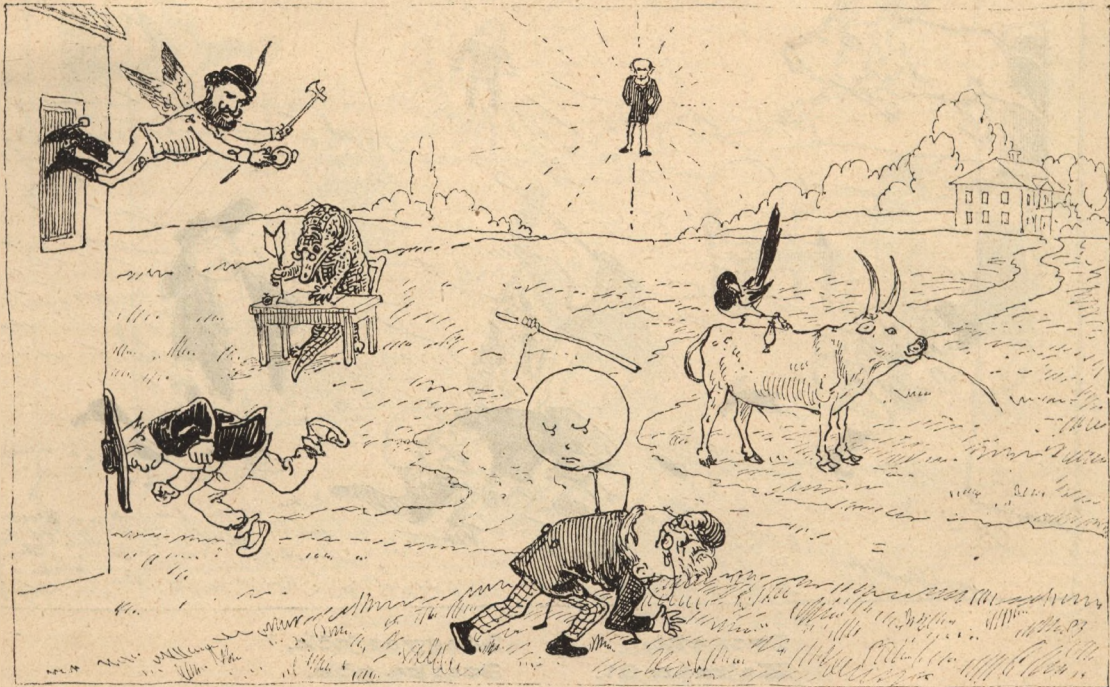
GYERMEK-VERSIKÉK.

— Karácsonyi használatul. —

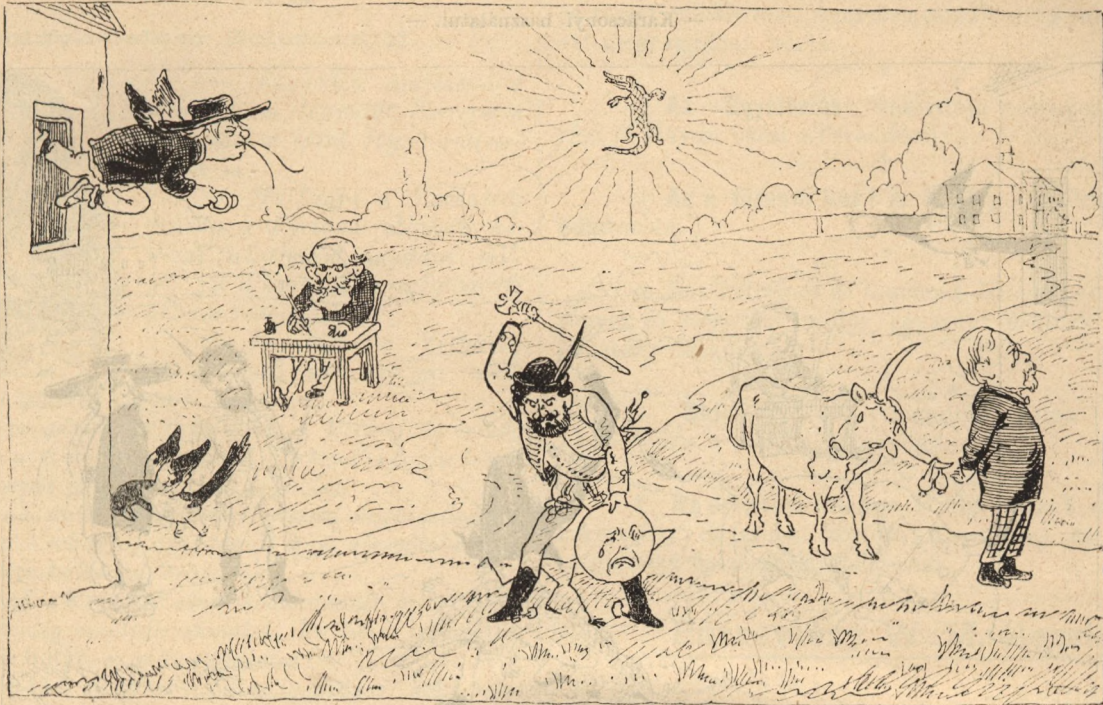
A nap süt,
Tisza út,
Kajmán sir,
Ivor ir,

Ökör bök
Horvát pök,
Szarka csen,
Magyar ken.

Tisza süt,
A nap út,
Ivor sir,
Kajmán ir,

Horvát bök
Ökör pök,
Magyar csen,
Szarka ken.

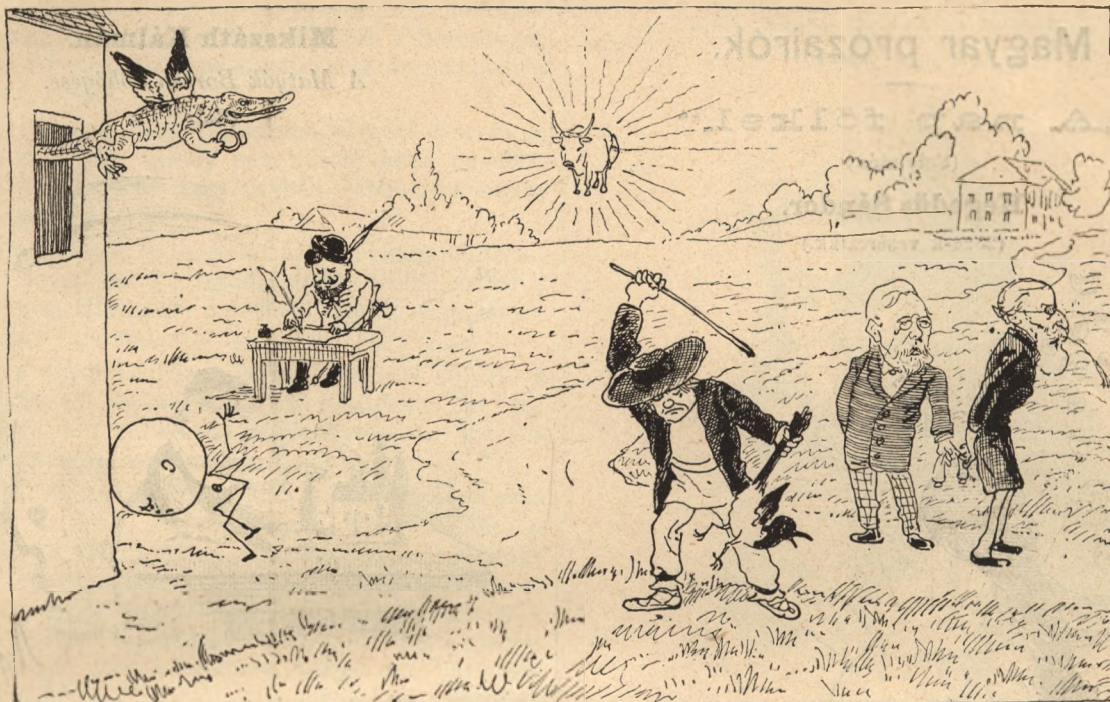
Kajmán süt,
Magyar üt,
A nap sir,
Tisza ir,

Szarka bök
Ivor pök
Ökör ken
Horvát csen.

Ivor süt,
Kajmán üt,
Tisza sir,
A nap ir,

Magyar bök,
Szarka pök,
Horvát ken,
Ökör csen.

Ökör süt,
 Horvát üt,
 Szarka sir,
 Magyar ir

A nap bök
 Tisza pök
 Kajmán csen
 Ivor ken.

A nap süt,
 Tisza üt,
 Kajmán sir,
 Ivor ir,

Ökör bök,
 Horvát pök,
 Szarka csen,
 Magyar ken.

Magyar prózairók.

„A nap fölkel.“

(Folytatás.)

Hegedüs Sándor.

(2526-k vezérczikk.)

BÁRMIT állítsanak is az ellenzék

lapjai, a kik még a miniszterelnök csütörtöki és Szapáry gróf szombati beszédjei után is merőben vonakodnak fölismereni helyzetük tarthatatlanságát, — a nemzetgazdaság kétszerkettője oly meggyőzően tanuskodik ellenük, hogy elvitázhatatlan igazsággal állíthatjuk, hogy a nap felköltének határozott nagy és áldásos befolyása van Magyarországnak pénzügyeire.

Vegyük például az 1882. évi statisztikai adatokat.

Mit látunk ezekből?

Azt látjuk, hogy Magyarország termelt a mondott évben :

Gabnafélék- és hüvelyes veteményekből.....	76.517,487 métermázsát
Kapás növényekből.....	77.416,683 »
Kereskedelmi növényekből.	2.316,602 »
Takarmányfélékből.....	66.766,099 »
A szüret eredménye.....	4.146,883 hektoliter

Csak így vált lehetővé 266.553,031 forint behozatal ellenében 380.041,988 forint kivitel elérni és ezáltal a nemzeti vagyont, mely a Pesti Napló szerint már teljesen az adóvégrehajtó dobjára került, majdnem 120 millióval gyarapítani.

Hogy ez a fényes eredmény Tisza Kálmán után első sorban a napnak tulajdonítható, az kétségtelen.

És ezzel bátran napirendre térhetünk az ellenzéki sajtó azon állításai fölött, a melyekkel kétségbe vonják a napfelkölte nemzetgazdasági fontosságát.

E tárgyra különben még bővebben visszatérünk.

*

Mikszáth Kálmán.

A Matyók Borcsa köhögése.

(Rajz.)

dünyögé magában az öreg Matyók Bálint, a kinél harapósabb zsellér ember nem volt a brézói felvégen, mikor késő este haza támolyogva a zelenyei bucsuról, ráült a sötétben valamire. Aztán a mint megtapogatta avval a kapanyéltörte markával azt a valamit, hát észrevette, hogy az a valami egy olyan cifra, tollas dáma-kalap, a melyet itt a vidéken csak a hegymegi bábaasszony visel, a kinek harmadéve úgy utána bolondult a csomai nótárius, hogy hatvanesztendős létére is kiverte két fogát a sőregi tanítóknak, a mért az szerencsésebben csapta a levelet azon a helyen, mint ő.

Az öreg Matyók Bálint, a mint a fentebbi tapasztalatot megtette, nem lett volna a legharapósabb ember a brézói felvégen, ha a szöges botjával jól végig nem huzott volna az ágyon, a honnét olyan nyögés forma pedzette a fülét.

Sirással vegyes száraz köhögés volt a válasz a tompa ütésre.

Ez a Borcsa! — hümmögte meggyőződéssel az öreg, mialatt előkaparta az ájblijja zsebéből a masinát, a mit aztán a lábszára hátulsó-felső felin kigyujtott s mig csak a kénye égett, az orrát fincsorgatva jó messzi eltartott magától.

A kék láng után nagysokára kilobbant a fehér és sárga fényt vetett arra a hervadt liliomleányra, aki ott ridogált elterülve az ágyon erősen takargózva a báránybőr bundával.

Hanem, hát most hol is kezdjem, hogy a végire is jussak? . .

— Biz az öreg Matyók Bálint Borcsája nem gyöngö liliom, hanem kicsattanó rózsza volt, mikor — Szent-Györgykor lesz két éve — elszegődött a gyarmati megyei fő-fiskálishoz. Nem is dáma-kalapot hordott ő még akkor, hanem csak olyan kendőcskét, a mit olcsó pénzen adnak Jónásék, az alvégi boltosék. Hanem azok

a hamis fiatal urak, a kik odabe Gyarmathon lábatlanokodnak a megye körül, nagyon rákapatták a Borcsát az uri módira. Szomorú az ilyen história nagyon, pedig elein olyan vignak látszik.

Hej! — most, hogy visszasompolygott Borcsa az apja szegény házába, bizony nem hozott haza egyebet, csak azt a dämakalapot, nagy szivbéli szánom-bánomot, meg a száraz kehét.

Az öreg Matyók Bálintasztán nagyon megsajnálta azt a Borcsát, pedig hát ő a legharapósabb zsellér ember a brézói felvégen. Hiszen vér a vériből, tulajdon édes lánya. Lassan lassan vigasztalgatta is:

— No ugy-e tulipános ládácskám, nem fáj. Az a kehe se nagy sor, én galambszőrü tehenkém. Ne rijj már, ragyogó két tornyu szentegyházacska. Te kis sujtásos ködmenem, czukros aszalt szilvám te. . . .

Azonközben virradni kezdett. A lány kikivánkozott a szabadba, az öreg meg bundástól fölnyalábolta az öliben. Hej, ha valaki ekkor látja, sohsem hiszi el, hogy nincs ennél harapósabb zsellér-ember a brézói felvégen.

A nap pedig kibukkant a sötét Mátrából, mint a pirosra sült kalács a kemenczéből. És pirosodni kezdett a fák koronája, mez a templom tornya s a harmatos füvek megrázkódva fölébredtek. A madárcák elkezdtek füttyülni, csiripolni összevissza, mintha egy feleselős tanácsot tartanának.

A szegényes Borcsa pedig csak köhögött szárazon, nehezen. . .

IDÉKI TROMBITA

— Nógrádmegyei választás. —

Gf. Gy — ky Áb — m főispán. »Tisztelt megyei közgyűlés! (Hallják!) van szerencsém értesíteni, miszerint a gácsi főszolgabírói állomásra egyedül csak Hartvich Ferencz pályázott.«

Balról, jobbról, középeről, előlről és hátulról általános visszautasító morgadalmas zúgás: »Puttonyba vele!« — »Furjon makkarónit!« — »Hegyezzen zabot!« — »Hassogasson gyufát!«

A főispán beszédje elvész a zúgodalmas morgásba: »Nem kell a szentem!« — »Vigye le miniszternek!« — »Menjeu Kókára!«

Gf. Gy — ky Áb — m főisp. »Tisztelt megyei közgyűlés! Van szerencsém határozatot mondani, mely szerint a gácsi főszolgabírói állomásra Hartvich Ferencz egyhangulag megválasztatott.«

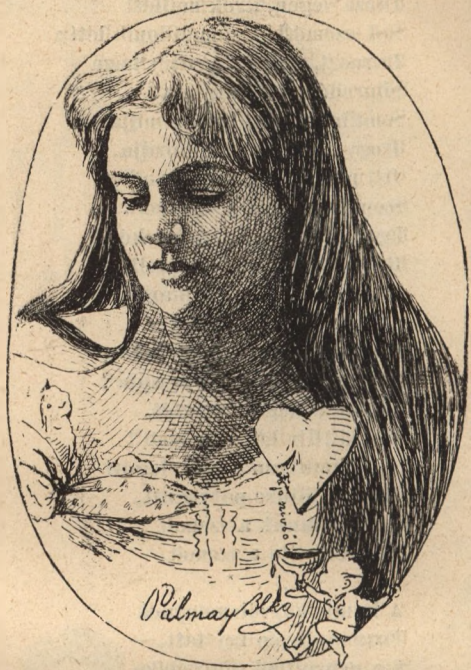
Az egy gf. Forgách Antal egy hangja volt az.

Harsogó ellenzés, bömbölő tiltakozás, süvöltés, ropogás, dörgés, zörgés, melyet a főispán ur a maga uri akaratának ombikján közös megegyezéssé leszűrve: Hartvich Ferenczet bele pónálja a tisztségbe.

Kieleepő András.

„Fájó szivből“.*)

— Pálmay Ilka dalaiból. —

Ha teli van a szivetek gyönyörrel és kéjjel,
Legények a Dunapartján ne nézzetek széjjel,
Mert a szikla is megreped, hogyha megrepesztik,
És a kebel is elszorul, hogyha megbetegszik.

A virágok illatában fürdik a kis lepke,
És a rideg ősz ha megjő s minden lomb leperge:
Akkor elszáll a madárka mert itthon nem marad
És az én fájó szivem is végtére megszakad.

*

Arany kalász terem nyárban
Arany bor pezsg a pohárban.
Ó, a szikla igen kemény
És hűtelen mind a legény.

Ó, mint szeretlek én téged
S ah milyen rövid az élet,
Ó, miként közelg a halál
S ah sziv, téged is lekaszál.

Egyenes fenyő	Szöpen süt a hold
Bús a temető,	Szivem boldog volt,
Mit ér ott a báj	Most boldogtalan
Ha szivem úgy fáj.	Mert fájdalma van.

*

Szellő játszik a rónán a harasztal,
Barna babám vacsorára marasztal.
Hidd el babám, nem mennék el semmiér'
De fájdalom — kell bájdalom, mert ma van a premièr.

*) A tisztelt és szép művésznő legújabb kebelrezgeményeiből.

A forgószelel.

— Mese. —

Utcza végén, árok mellett
Sok szemézből szemétdomb lett;
Paraszt, polgár, gentry háza
Söpredéke ott tanyáza. —
Senkinek se volt rá gondja,
Hogy a szemetet elhordja.
Ott maradt hát nőttön-növe,
Szemes tyukok öröme. . . .
Egy szép napon zivatar kél,
Rettenetes vad forgószelel, —
A szemetet mind felkapja,
S felemeli a magasba —
Söpri, szórja, tánczoltatja,
Arczba, szentibe belécsapja!
Rohan a nép szertesét,
Hajrá! Ur lett a szemét!
. . . Elmulván a szelel, legott
Mind a földre potyogott,
Ámde soknak a szemét
Megrontotta a szemét.

A hamis közvéleménynek
Forgószelele ép így tett, —
S a nemzetnek söpredéke
Tombol a nemzet felett.
Elvonulván a forgószelel
A söpredék földre hull,
Csak az baj, hogy sok magyarnak
Szeme attól megvakult.

ATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— A fordítók a kérödzöket képviselik az irodalomban.

— Báró Kemény Zsigmond, kinek vonzalmával én is dicsekedhetem, rendkívüli előszeretettel viseltetett az állatok iránt.

— Édes barátom, én csak belenézek a kártyába és mindjárt tudom, hányat ütött az óra.

— Maga hallott valamit harangozni, de nem tudja a nótáját.

— Kérem szivesen kegyeteket, mai napság már minden kutya kap arany-czüst érdemjelet, — bár, kérem szivesen, nekem is van otthon kettő.

— Midőn az Alpok sivár tetején jártunk, sem fűt, sem fát, se más ennivalót nem találtunk.

— Ne gondolják önök és kegyetetek, hogy a mi őseink a Szikszaiába jártak éhségüket és szomjukat csillapítandók. Oh nem!

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Az nincs rendén, hogy a karácsonyi vakáció nem áll a »Hasznos találmányok könyvé«-ben.

— Büszkén mondja Koroghy filozopter, hogy fütenek ám a bibliothékában. »De a Pohlban még jobban!« vágom vissza.

— Hatszáz darab pinceszérnek megmondom pontosan, hogy hol volt előbb; de gazember a nevem, ha megismerem a rektort.

— Ha feleségem lesz, csöddöt mondok; akkor legalább a tisztességes tartás biztosítva lesz számára.

— »Mi a nótája?« kérdem a minap Koroghyt. »A bim-bam«, feleli. Ez se a déli harangszót gondolja.

— A filozopternek 12 órát, a jogásznak deket harangoznak.

— Minden kezdet nehéz, — beszéli a minap Ziczer Muki. — Emlékszem rá, mikor először mondtam a czákelbernek az »aufsrájben«-t; ugy trémáztam, hogy jajj! . . Hanem azóta annyira belejöttem a praxisba, hogy ha most mondom neki, »aufsrájben«, — ő trémázik!

Két napló.

Decz. 18.

Most hagytam el a szent atyát. Igen szives volt. Mikor elváltam tőle, kezdet fogtam vele. *Habemus papam!*

Fritz.

Decz. 18.

Most hagyott el a trónörökös. Igen szives voltam hozzá — *mais je ne travaillerais pas pour le roi de Prusse.*

Leo.

Mikszáth Kálmánnak.

Az apró gentry és a nép.

Könyvboltba nagy ritkán, ha lép;
És akkor is — neki minden »drága.«

Legyen a munka bár mi szép,

Hozzá Jankó-rajzolta kép:

Mivel három lengő forint az ára —

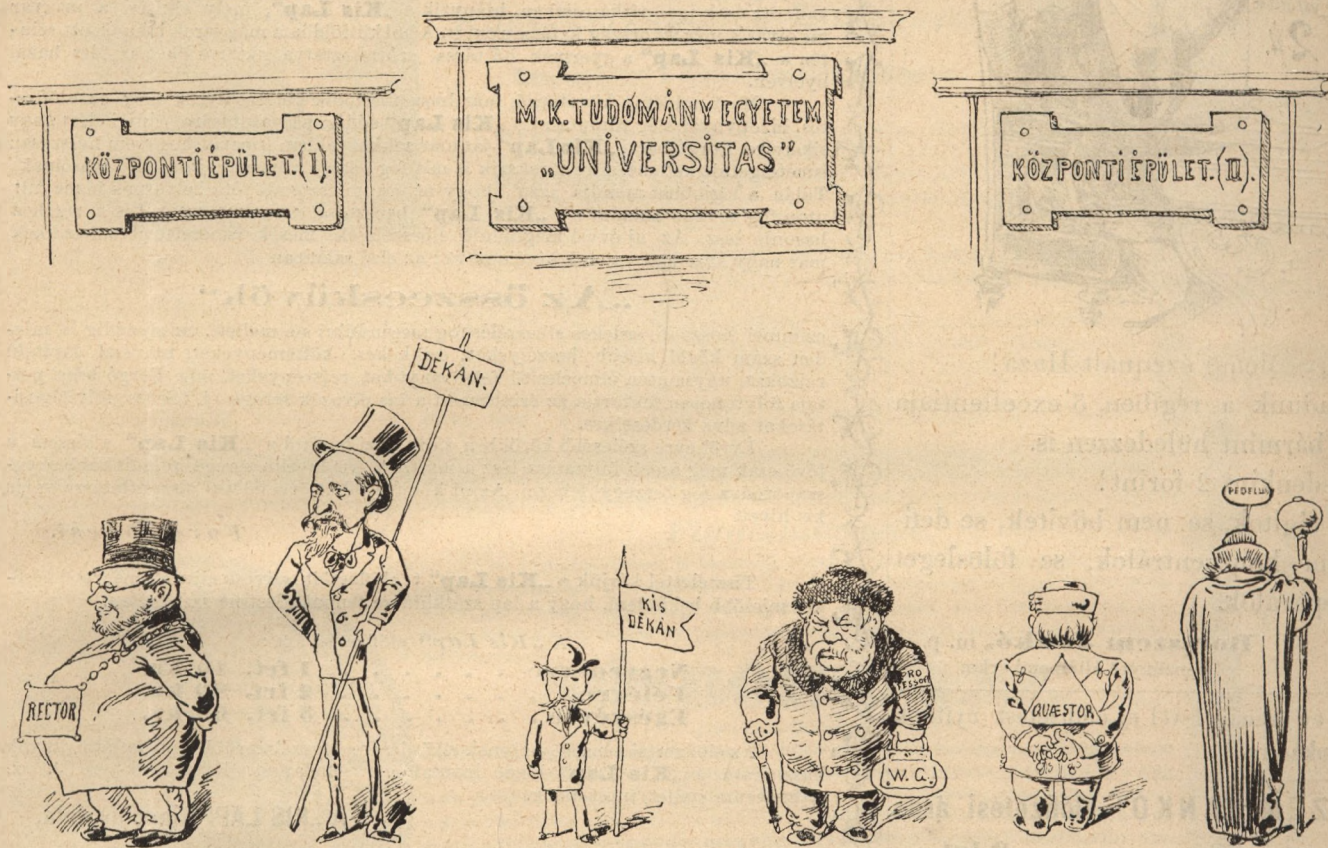
Hát lesheted, hogy megvegyék

A nemzetes uraimék

(Folytatása a mellékleten.)

Az egyetem reformjához.

— A minisgeru közoktatási miniszterium figyelmébe ajánlja *Bukovay Absentius* újságonez. —

Minap ilyen táblákat pónáltak az univerzitás kapui fölé. Senki sem fogja tagadhatni, hogy a mai világban, midőn a műsajfiak a tudomány csarnokai helyett könnyen tévednek a bornak, sörnek, kávénak és egyébnék csarnokaiba, az olyan firmák igen megkönnyítik, sőt gyakran egyenesen lehetőre teszik az egyetem sikeres megtalálhatását.

Magán az egyetemen belül pedig a fent pingált orientálhatási reformokat hátorkodunk ajánlani.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

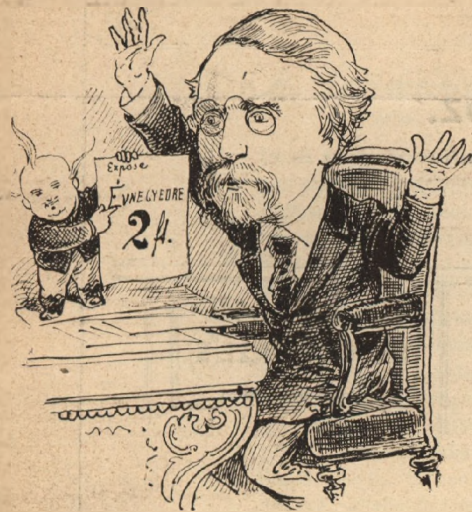

Carnivor. Látszik hogy nem kelkáposztával él. A saját külön vegetariusk gondjaira biztuk. — **r-r.** Jóizü sütet. — **Kilszsz.** Hiszen ez nem aktuális! Ne tévessze szem elől, hogy »ujság« vagyunk. — **Almur.** Költő hazája nagy világ. De egy-egy kaczk dalárnő — mint amilyen sok zengicsél most — a felével is beéri. — **Mrs.** Ügyes dolgok. — **M. K.** Ön már annyit tett a halhatatlansáért s mi még semmit önért. Ünnepek után tán mégis lesz egy kis ünnepünk. — **V. S.** Csak mindig! Hisz tudja ön: vannak halottak, akiket nagyon kell ütni. Az utolsó pontokban valósággal költői lendület s igazi bölcselkedés van. Kár volna rá vesztegetni. **M. A.** bácsi naptára utban van az alföld felé. — **Trvnyszi írnk.** (Nyrgylyz.) Nincs abban igaza, hogy a derék **P. Kálmánra** irigykedik, akit olyformán büntettek meg az ismeretes leleplezések után, hogy a törvényszéknél szabadságotlák teljes fizetéssel, a

megye pedig rögtön megfogadta diurnistának havi 30 ft. komenczióval. Hiszen önnék se esnék nagyon nehezére a jobb sorsra jutás! Kövessen el egy parázs kis r. gyilkosságot, amellet anti-szemitaskodjék és Pauler ucse! a jutalom el nem marad. — **D. B.** Már több oldalról vesszük a megbotránkozás nyilatkozatait afölött, hogy a főv. bejelentési hivatal levélszekrénye fölött »Briefer« fölirat áll. A boszú egyszerű: nem kell bele dobni. — „**Ressurrexit.**“ Lám, a távolság átka! **B. J.** a vesztese. Ha idején kapjuk, diszhelyre ültetjük. — **Wxlgrtur V.** Mokány Bertalan ur a vegetárius ebéden meg fog jelenni. — **Anonym.** Sajna! Még a szedésben kiszorult. — **P. S.** Be kár, hogy a java közölhetetlen. — **M. E.** Ez egyszer nem kedvezett önnék a múzsa. — **G. I.** Kárvolt vele sietni. — **Ptj.** Jobbakhoz szoktatott bennünket. — **Ansns.** Javul. — **Sztr.** Jó, de! . . . A kért dolog ment. — **P. J.** Mint rendesen: **K. A.** — **Vd pszj.** Nem merjük tovább is biztatni. Ez nem a mi modorunk. — **Fszml pt.** Lébaságok. — **F. M.** Jeles. — **Mrs. bec.** Majd ha Tinike ismét beröpül hozzánk, egyet-mást felhasználunk. — **Fmz.** Mulatságosak. Folytassa. — **Bócsi.** Szívesen látjuk mentül sürűben. — **Mhd el Blk.** Igazán jól esik a vég óhajtott találkozás. Már most reméljük, folytonos összeköttetésben maradunk. Minden nap déli 1 ór.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Semmi adóemelés!

Nagyérdemű exequált Haza!

Megmaradunk a régiben, ő excellentiája

itt mögöttem bármint hüledezzen is.

Évnyegyedenként 2 forint!

Én nem tágitok, se nem bővitek, se defici-
zitet szét nem koncentrálok, se fölösleget
össze nem szeparálok.

Borsszem Jankó, m. p.
pénzügyes államemberke.

Az 1884. év január 1-vel új előfizetést nyitunk

»Borsszem Jankó«-ra.

A „BORSSZEM JANKÓ“ előfizetési ára:

Negyedévre 2 frt.
Félévre 4 frt.

Az előfizetés mentől előbbi megújítását kérjük
hogy a szétküldésben késedelem ne álljon be.

A „Borsszem Jankó“ kiadó-hivatala.
Barátság-teret, »Athenaeum«-épület.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS.

„FŐVÁROSI LAPOK“

húszonnegyedik évfolyamának

megnyitjuk az előfizetést. Az a művelt magyar közön-
ség, mely kétvintzed óta folyvást tömeges pártfogásban
részesíti a hazai szépirodalom ez egyetlenegy napi
közlönyét, annak bizonyára ezental is nemcsak támasza,
hanem szives terjesztője is lesz. Szerkesztője: Vadnai
Károly és dolgozótársai (veterán és fiatal erők) pedig
irodalmi kötelességök és hivatások szerint egyre azon
lesznek, hogy változatos, tartalmas élevení lapot adjanak,
olyat, mely értékes olvasmányokat nyújt, s a jó
értekek és izlés szolgálatában áll.

Az »Athenaeum«, mint a lap kiadója, kéri az
előfizetéseket mielőbbi megújítását. Előfizetési ár: év-
nyegyedre 4 frt, félévre 8 frt, egész évre 16 frt. A
postautalványok s pénzes levelek így czimzendők: »A
Fővárosi Lapok kiadóhivatalába, Budapest.«

A „KIS LAP“ előfizetőihez.

A „Kis Lap“ e most végére járó esztendővel immár huszonötödik kötetét fejezi be. Közel másfél évtizede, hogy a magyar gyermekvilágnak hű barátja, oktatója, mulattató társa; folyvást szem előtt tartva a kitűzött kettős célt: hogy a kis olvasóknak szórakozás, gyönyörködtetés mellett szívet nemesítő, elmét képző, ismereteket nyújtó olvasmányt adjon. És a mily komoly a „Kis Lap“ ebbeli törekvése, ép oly teljes a siker, mely jutalmazza, mert ma már a hol magyar gyermek van, ott csak igen ritka esetben hiányzik a „Kis Lap“, mely elkíséri a magyar kis olvasót még az ország határain túl is. A hol külföldön a magyarok laknak, ott szintén a „Kis Lap“ a gyermek hű társa, szórakoztatva, oktatta őket az édes hazai nyelven.

Most, midőn a következő, már huszonhatodik kötetre nyílik meg az előfizetés, bizonyonnyal elég rámutatni a „Kis Lap“ eddigi pályafutására, eddigi elért nagy sikereire. Forgó bácsi „Kis Lap“-ját már sokkal jobban ismerik, hogyszem hosszasan ismételtetnie kellene, mire törekszik is mit fog a lap jövőre s nyújtani kis olvasóinak. Talán a legjobbat mondja azzal, hogy az annyi esztendő óta helyesnek bizonyult uton fog tovább haladni s a „Kis Lap“ beosztása, tartalma ezental is a régihez hasonló lesz. Az új évvel meginduló elbeszélések, mesék, ismeretterjesztő cikkek már nagy számmal vannak kiválogatva; az első számban

„Az összeesküvők“

czimmel hosszabb, érdekes elbeszélés fog megindulni s e mellett, mint eddig is, minden szám közöl kisebb beszévelyeket, cikkeket, költeményeket, művészi kivitelű rajzokat, ugyszintén elmélelítő feladványokat, rejtvényeket, míg Forgó bácsi postája folytonosan fantartja az érintkezést a kis olvasók seregével, felelve, fölvilágosításokat adva kérdéseikre.

Evről évre szélesebb körökben válik hűzi barátta a „Kis Lap“ s hiszem, a jövő csak még szebb folytatása lesz a multnak, kis híveim serege mindinkább megszaporodva fog összegyűlekezni. Az új kötetre tehát örömdetes viszontlátásra várja kis híveit

Forgó bácsi.

Tisztelettel kérjük a „Kis Lap“ t. előfizetőit, sziveskedjenek megrendelésőket mielőbb beküldeni, hogy a lap szétküldése fennakadást ne szenvedjen.

A „Kis Lap“ előfizetési ára:

Negyedévre 1 frt. 40 kr.
Félévre 2 frt. 80 kr.
Egészévre 5 frt. 60 kr.

Az előfizetési pénzek, melynek elküldésére legczélszerűbb a postai utalványok használata, a „Kis Lap“ kiadó hivatalához (Budapest, Ferencztek-tere 3. sz. Athenaeum épület) intézendők.

A „KIS LAP“ kiadóhivatala.

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában (Budapest, Ferencztek-tere, Athenaeum-épület) s általa minden hiteles könyvtárusnál kapható:

PORZÓ TÁRCZALEVELEI.

Rajzok a társas életből, a család köréből, uti vázlatok stb.

IRTA

ÁGAI ADOLF.

Új olcsó kiadás.

2 kötet, 46 iv.

Ára 3 forint.

E cikkek felől csak egy vélemény uralkodik: hogy azok ugy formában, mint tartalomban a legjobbak sorába tartoznak, mik a magyar szépirodalomban az utóbbi években megjelentek. Humor, gúny, költői melegség, finom részletezés szellemes játszás, élénk színezés, könnyedség, felületesség nélkül s végig szabatos, jóízű magyarság, mely sehol sem válik póriássá — ezek azon tulajdonok, melyek e gyűjteménynek megadják súlyát és becsét.

AZ „ATHENAEUM“

könyvkiadó-hivatalában Budapesten, (Ferencztek-tere 3. sz.) megjelent s általa minden könyvkereskedésben kapható:

SYLVIA VÖLEGÉNYE.

FRANCZIA REGÉNY.

IRTA:

GRÉVILLE HENRIK.

FORDITTA:

Br. O-Y.

8-ad retű 296 lap. Ára 1 frt.

Gréville élénk, vonzó és elegáns tollát, a finom, előkelő léggört, melyben regényei többnyire játszanak, nemcsak ismeri, de szereti is közönségünk, s »Sylvia völegénye« a kitűnő író kiválóan sikerült műve. Meséje folytonosan a szerelem fokozatos fejlődése és cselszövényei körül forog s legszebb oldalról mutatja be az emberi természetet, a mint a kötelesség és szerelem közti nehéz dilemmával küzd. A ki elkezd a kötet olvasását, le nem teszi többé mindaddig, míg végig nem olvasta s nemcsak igy a kedves mulatságot merít belőle, de a francia családi életet legvonzóbb oldaláról tanulja ismerni általa. A kedves munkát báró O-y fordította szokott könnyed modorában.

LEGOLCSÓBB SORSJEGY.

Magyar vörös kereszt-egylet sorsjegyek

1890-ig évenként három húzás nagy nyereményekkel.

1884-ben három főnyeremény 50,000 forintjával,
a legkisebb nyeremény 6 frttól 10 frtig emelkedik.

Ezen sorsjegyek kaphatók a

MAGYAR LESZÁMITOLÓ és PÉNZVÁLTÓBANK VÁLTÓÜZLETÉBEN,

(Dorottya-utca 6-dik szám),

valamint minden bank- és váltóháznál az országban.

127

HAZAI IPAR!

RIGLER JÓZSEF EDE

budapesti gyártelepének legujabb készítményei:

Humorisztikus levélpapír,

a „Borszem Jankó“ és „Bolond Istók“ éleztapok humorisztikus alakjainak igen sikerült rajzaival, díszes dobozban 1 frt.

Pusztai élet, Virág, Hangjegy, Népdalok

s több másféle című jelvényes, ugyszintén angol modorban készült sárgás »Stuart« vagy francia színes levélpapírok, valamint szintén saját készítményű íróasztali mappák, emlék és napló-könyvek legujabb kiállításokban kaphatók belvárosi raktáramban

Kecskeméti-utca 13-dik szám.

131

Arjegyzékek kívánatra bérmentve.

Gyártelep:

VI., Róssa-utca 55., Sugárutról jobbra.

HAZAI IPAR!

HAZAI IPAR!

A valódiság és hatás biztosítása mellett!

Theodo tanár

szakál-hagymája

a legjobb és legbiztosabb szer, mely s é p szakál növeszté idezi elő.

Számtalan férfi, még a legmagasabb állásuak is, csupán e szernek köszönik szép szakálukat. Ez a szakál növeszté hihetetlen gyorsasággal idezi elő, úgy hogy 16 éves fiatal emberek ennek használata folytán a legrövidebb idő alatt szép teliszakált nyertek,

mit az erről nyert bizonyítványok ezrei igazolnak.

Ára egy csomaggal 2 frt 10 kr.

T. Fúrat József urnak Prágában.

A szakál-hagyma a joggal csodaszernek nevezhető. Alig négy heti használata után örömmel tapasztalom régi óajtásom teljedését. Kérek stb. stb. Tetschen. Gindra Venczel, úras.

T. Eder Ferencz urnak Brünben.

A nemek küldött Theodo-féle szakál-hagyma igen jónak bizonyult, mit köszönettel adok önnek tudomására. Mistok, 1879. szept. 25. Olpreda József.

Tiszelt gyógyszerész ur!

Megvallom önnek, hogy a szakál-hagymát, miut más hasonló szer, vásárlómának tartottam, azonban történetesen egy barátomnak ennek valódi jóságáról győződtem meg, tehát kérem, küldjön nekem egy csomaggal ezen kifünő szerből. Budweis, nov. 18. Michur A.

Tekintetes ur!

Örömmel értesítem önt, hogy küldött szakál-hagymája igen hatásos szer. A rövid idő, mely óta azt használom, elegendő volt arra, hogy erőteljes szép szakált növesztett. Imerősom részére kérek még két usomagot postán küldeni. Linz, 1892. jun. 25. Tisztelettel Linhart K.

T. Fúrat József gyógyszerész urnak Prága.

Ezen szakál-hagyma valóban megérdemli a csodaszert elnevezést, mert a négy hét, mely óta azt használom, oly eredményt mutat fel, hogy biztos vagyok benne, miszerint újabb négy hét múlva régi vágyam teljesítmét fog. Kérek stb. stb. Leitmeritz. Korn A.

Kapható Budapesten Török József ur gyógyszerárában,

kvly-utca 7. sz.; Pozsonyban Piszatory Felix gyógyszerárában; Szegeden Barczay Károly gyógyszerárában. 132

Legujabb szabadalmazott tekeasztal-labdák.

Alólírottak van szerencsége ezennel tisztelettel jelenteni, miszerint több évi faradozasa után végre sikerült neki oly

Tekeasztal-labdákat

készíteni, melyek jószág és tartósság tekintetében minden eddigi létezőt messze felülmulnak.

Ezen szín, hang és ruganyosság tekintetéből tökéletesen meggyeznek valódi elefantcsont labdákkal, de elpusztíthatatlanságuk által azokat jóval felülmulják, mennyiben ezen labdáknál az eltörés vagy klesorbuás teljes lehetetlenség, e azért 1 évi iránbeli jótállást is vállalok. Ára darabonként egész 63 milliméterig 5 frt, 62 millimétertől egész 66 milliméterig 6 frt, 66 millimétertől egész 70 milliméterig 6 frt 50 kr.

Közel 100 tekeasztal

mindennemű rendszer szerint tartatik.

91

KNILL KÁROLY, osász. királyi szabadal. ekeasztal és tekeasztalgolyó-gyára, Bécs, IX. Rossau, Rothe-Löwengasse 5. és 7.

TÁNCZOS REZSO

Budapest, sugár-ut 28. sz.

ajánlja m. kir. kiz. szab. tüzmentes

pénzszekrényeit.

110

Fromage de Imperial

1 rakasz, 12 darab, 1 frt 80 kr. Fromage de Gervais 1 rakasz, 12 darab 2 frt 20 kr. Fromage de Neufchâtel 1 kosár 12 darab 1 frt 80 kr. Fromage de Bire 1 drb 3 font 1 frt 20 kr. Fromage de Romadour 10 tégla 8 frt. Bécs sör-sajt 1 rakasz 50 tégla 2 frt 50 kr., pósta utánvételmellet megküldi a

csmege-sajt-raktár

Bécs, Ottakring,
Eilsebethgasse Nr. 13.

A nekünk bemutatott számtalan megbízható hiteles küszönő iratok folytán ezen legörgebb és legallamertabb rendelési intézetet, a hol a tudomány legujabb vívmányai, a legörvebb tapasztalatokkal párosulva, értékesítettek, a legörgebben ajánlható.

Dr. LEITNER

40 év óta fenálló rendelési intézetében

Pesten 3 dob-utca 13. sz., titkos, sőt idült betegségeket, az önfertőzésnek minden következményeit, tehetetlenséget, stric turákat, minden női betegségeket, fehérfolyást és borbajokat rüht 2 óra alatt, levélileg is, biztosan, alaposan és gyorsan gyógyít anélkül, hogy a beteg hivatásában akadályozva volna. csak sikerült gyógyítás után fogad el tiszteletdíjat. — Rendel naponként d. u. 2—5-ig és este 7—10 óráig. 93

Budapest, (1883.) Nyomatja a kiadó-tulajdonos: A thenaeum irodalmi és nyomdai részvénytársulat.